

سازمان تامین اجتماعی

۱۳۹۷/۰۸/۱۳

بسمه تعالیٰ

این تفاهem نامه در اجرای دقیق قانون اصلاح ماده ۵ قانون بیمه تامین اجتماعی کارگران ساختمانی پس از بحث و بررسی به منظور اصلاح تفاهem نامه مورخ ۱۳۹۴/۰۳/۱۸ در دو نسخه اصل بین سازمان تامین اجتماعی و سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور به شرح ذیل منعقد گردیده است.

- ۱- عنوانی عوارض مشمول قانون اصلاح ماده (۵) قانون بیمه تامین اجتماعی کارگران ساختمانی شامل عوارض صدور پروانه ساختمانی می باشد که به شرح ذیل در فرم عوارض شهرداری ثبت می گردد:
 - ۱-۱- عوارض زیرینا (در حد تراکم) برای دو بخش مسکونی و غیرمسکونی.
 - ۱-۲- عوارض مازاد بر تراکم برای دو بخش مسکونی و غیر مسکونی.
 - ۱-۳- عوارض بالکن و پیش آمدگی.
 - ۱-۴- عوارض صدور مجوز حصار کشی و دیوارکشی برای املاک فاقد مستحداث.
- ۲- عنوانی (عوارض یا بهای خدمات) که هنگام صدور پروانه ساختمانی توسط مراجع صدور پروانه در فرم عوارض درج می گردد، ولی ارتباطی با پروانه ساختمانی ندارند و مشمول قانون صدرالذکر نمی گردد. این عنوانی به شرح ذیل اعلام می شود:
 - ۲-۱- ارزش افزوده ناشی از اجرا و یا تغییر طرح های مصوب شهری.
 - ۲-۲- تبلیغات محیطی به غیر از تبلوهای معرفی.
 - ۲-۳- صدور مجوز احداث تاسیسات شهری (دکل های مخابراتی، ترانسفورماتورها، پست های مخابراتی، تاسیسات آب و گاز و برق)
 - ۲-۴- تفکیک اراضی (موضوع قانون اصلاح ماده ۱۰۱ قانون شهرداری)
 - ۲-۵- ارزش افزوده (ارزش بهینه) ناشی از تغییر کاربری
 - ۲-۶- بهای خدمات تامین پارکینگ (فقط در مواردی وصول می شود که امکان تامین پارکینگ بر اساس ضوابط شهرسازی وجود ندارد)
 - ۲-۷- هزینه خرید اوراق مابه التفاوت تراکم پایه تا مازاد بر تراکم (اوراقی که سنت قبلاً توسط مالک از شهرداری خریداری شده باشد).
 - ۲-۸- بهای خدمات (بسیانند، فضای سبز، آتش نشانی، ایمنی)
 - ۲-۹- حق الزحمة (کارشناسی، مهندسین ناظر)
 - ۲-۱۰- سهم آموزش و پرورش
 - ۲-۱۱- نوسازی، حمل و نقل ریلی، قطع اشجار
- ۳- در صورتی که مراجع صدور پروانه، عوارضی را به غیر از موارد ذکر شده در بند ۱ و ۲ این تفاهem نامه، تحت عنوان عوارض صدور پروانه ساختمانی در فرم اعلام عوارض ثبت نماید، تا زمانیکه عدم شمول حق بیمه تامین اجتماعی از عوارض مذکور توسط سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور و سازمان تامین اجتماعی تعیین نشده باشد، مشمول پرداخت حق بیمه موضوع قانون صدرالذکر می باشد.
- ۴- مراجع صدور پروانه ساختمانی مکلفند فرم عوارض صدور پروانه ساختمانی را برای محاسبه حق بیمه به سازمان تامین اجتماعی ارسال نمایند. سازمان تامین اجتماعی مکلف است پس از دریافت فرم اعلام عوارض بر اساس بند یک (مشمول) و بند دو (غیر مشمول) این تفاهem نامه نسبت به محاسبه ۱۵ درصد حق بیمه سهم کارفرمایان اقدام نموده و ظرف مدت سه روز نسبت به صدور برگ پرداخت اقدام نماید. پس از پرداخت یا ترتیب

۱۳۹۷/۰۸/۱۴

پرداخت حق بیمه تعیین شده و تحويل آن به سازمان تامین اجتماعی توسط مالک، سازمان مذکور باید ظرف مدت حداقل دوهفته نسبت به صدور مقاصا حساب اقدام نماید.

تبصره: بر اساس تبصره یک قانون صدرالذکر، مراجع صدور پروانه مکلفند در هنگام صدور پایان کار نسبت به معرفی مالک به سازمان تامین اجتماعی جهت اخذ مقاصا حساب اقدام نمایند.

۵- در صورتی که طبق قوانین و مقررات جاری، اشخاصی اعم از حقیقی یا حقوقی (از جمله افراد تحت پوشش کمیته امام خمینی (ره)، سازمان بهزیستی و ایثارگران و...) از معافیت یا تخفیف در پرداخت عوارض پروانه ساختمانی برخوردار می‌شوند، فرم اعلام عوارض صدور پروانه ساختمانی را عیناً با ذکر میزان عوارض مشمول معافیت داده شده برای محاسبه حق بیمه به تامین اجتماعی ارسال نمایند.

۶- صدور پروانه ساختمانی بدون معرفی مالک به سازمان تامین اجتماعی حتی با دریافت تعهد نامه برخلاف قانون و ممنوع می‌باشد.

۷- در مواردی که از زمان اجرای قانون مذکور رسید (گواهی) دریافت حق بیمه توسط واحدهای تامین اجتماعی صادر، لیکن پروانه مربوطه صادر نگردیده است، مراجع صدور پروانه مکلفند مراتب را مجدداً به واحدهای تامین اجتماعی منعکس تا مبلغ حق بیمه بر اساس این تفاهم نامه تعیین و دریافت گردد.

۸- به منظور جلوگیری از هرگونه دخل و تصرف در فرم اعلام عوارض مشمول پرداخت حق بیمه تامین اجتماعی، مراجع صدور پروانه از جمله دفاتر خدمات الکترونیک شهر موظفند، فرم مربوطه را مهربان به سازمان تامین اجتماعی ارسال نمایند.

۹- در صورت بروز هرگونه ابهام یا ایرادی در اجرای این تفاهم نامه، مقرر گردید کارگروهی مشکل از نمایندگان سازمان شهرداریها و دهیاریها کشور و سازمان تامین اجتماعی تشکیل و حسب مورد با دعوت از مرجع صدور پروانه و یا واحدهای اجرایی تابعه سازمان تامین اجتماعی نسبت به بررسی موضوع اقدام نمایند.

• کلیه مفاد این تفاهم نامه برای طرفین لازم الاجرا بوده و در صورت تغییر قوانین حاکم، تفاهم نامه مذکور متناسب با قوانین اصلاح خواهد شد.

• این تفاهم نامه جایگزین تفاهم نامه مورخ ۹۴/۲/۱۸ می‌گردد.

دکتر جمالی نژاد

رئيس سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور

۱۴/۰۸/۱۴

دکتر نوربخش

مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی

۱۴/۰۸/۱۴

معاون حقوقی رئیس جمهور

جمهوری اسلامی ایران

ریاست جمهوری

با اسمه تعالیٰ

شاره... ۹۵۷۳
تاریخ... ۹۸/۱۰/۲۴
پیوست.....

جناب آقای مهندس خلالمحسن شاخصی

رئیس محترم اتاق بازرگانی و دبیر کمیته ماده (۱۲) قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور

بسلام و احترام؛

پیرو مصوبه مورخ ۱۳۹۶/۱۲/۱۴ کمیته ماده (۱۲) احکام دائمی کشور مقرر گردید که معاونت حقوقی ریاست جمهوری جلسه‌ای با حضور نمایندگان نامالاختیار سازمان تأمین اجتماعی و سازمان انجمن‌های صنفی کارفرمایی انبوه‌سازان مسکن و ساختمان ایران برگزار نماید و به موارد ذیل رسیدگی نماید.

(۱) تعیین و ابلاغ سرفصل‌های عوارض موضوع ماده (۵) قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی

(۲) تصمیم‌گیری در خصوص تقسیط حق بیمه کارگران ساختمانی

(۳) تصمیم‌گیری در خصوص شرایط پذیرش لیست ارائه شده کارگران از سوی کارفرما

(۴) تصمیم‌گیری در خصوص تقسیط حق بیمه کارگران قراردادهای پیمانکاری

معاونت حقوقی رئیس جمهور در تاریخ ۱۳۹۷/۲/۱۸ بر مبنای مصوبه مذکور از طرفین اختلاف، برای شرکت در کمیته تخصصی رسیدگی به این موضوع دعوت نمود و این جلسه با حضور آقای نعیمی مدیر کل محترم حقوقی سازمان تأمین اجتماعی به همراه آقای غریب و آقای محمدی از سازمان تأمین اجتماعی، آقای پور حاجت رئیس محترم سازمان انجمن‌های صنفی کارفرمایی انبوه‌سازان مسکن و ساختمان ایران، آقای پورحسین از جمعیت انبوه سازان مشهد، آقای چاغرون مدیر پژوهشی شورای گفتگو، آقای اسدی از سازمان شهرداریهای کشور، در محل سالن جلسات معاونت حقوقی رئیس جمهور تشکیل گردید. آقایان فریدون نهرینی (معاون امور حقوقی دولت)، دکتر ولی رستمی مشاور معاونت حقوقی، دکتر حسین صادقی سرپرست امور هماهنگی و رفع اختلافات حقوقی دستگاههای اجرایی، خانم دکتر شکوه نامدار دستیار معاون حقوقی نیز از معاونت حقوقی در این جلسه شرکت داشتند.

گردشکار و موارد اختلاف میان طرفین را می توان با توجه به ادعاهای طرف های اختلاف بدین شرح بیان نمود:

۱ - چگونگی تعیین عوارض مأخذ محاسبه حق بیمه کارگران ساختمانی

مهم‌ترین اختلاف، مربوط به تعیین سرفصل عوارض موضوع ماده (۵) قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی است. برابر ماده ۵ قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۳۸۶، نحوه محاسبه

معاون حقوقی رئیس جمهور

جمهوری اسلامی ایران

ریاست جمهوری

شماره...۱۳۹۵/۷/۲۹
تاریخ...۱۴۰۰/۷/۲۹
پیوست.....

پرداخت حق بیمه بر مبنای هر متر مربع زیرینا بوده است^۱ که این ترتیب در سال ۱۳۹۳ و با اصلاح ماده ۵ قانون مزبور به مأخذ محاسبه حق بیمه مزبور بر اساس ۷٪ به عنوان حق بیمه از کارگر و ۱۵٪ از مجموع عوارض پروانه ساختمان از مالک تغییر پیدا کرد.^۲ البته به موجب بند ۲ ماده ۲ قانون بیمه های اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۸۶/۸/۹، آن دسته از کارهای ساختمانی مشمول این قانون که انجام آنها از طریق انعقاد پیمان به پیمانکار و اگذار می شود، از شمول قانون مزبور خارج و حق بیمه کارگران پیمانکار بر اساس ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی محاسبه و وصول خواهد شد. نکته قابل توجه آن است که پرداخت حق بیمه از سوی کارفرما، به تعداد کارگران ساختمانی مشغول به کار در کارگاه کارفرما ارتباط ندارد بلکه همانطور که پیش از این گفته شده، بر اساس و به مأخذ میزان عوارض پروانه ساختمان تعیین می شود. برای این که ۱۵٪ حق بیمه سهم کارفرما تعیین شود، لازم است میزان عوارض پروانه ساختمان تعیین گردد. برای تعیین عوارض مزبور، تفاهم نامه ای در تاریخ ۱۳۹۴/۲/۱۸ میان سازمان تأمین اجتماعی و سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور منعقد شد و به موجب آن ۶ مورد از عوارض ساختمانی در آن تعیین و مورد توافق قرار گرفت تا بتوان از محل مجموع عوارض شش گانه موضوع تفاهم نامه، ۱۵٪ سهم کارفرما (مالک) را محاسبه و از وی به عنوان حق بیمه کارفرما مطالبه و وصول نمود. حق بیمه مزبور که از محل عوارض پروانه ساختمان تعیین می شود، مبلغ ثابتی است که تعداد کارگران ساختمانی در کارگاه مزبور و افزایش یا حتی کاهش کارگران مزبور هیچ تأثیری در میزان حق بیمه ندارد. زیرا برابر ماده ۵ اصلاحی ۱۳۹۳/۹/۱۶ قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی، سازمان تأمین اجتماعی مکلف شده با دریافت هفت درصد (۷٪) حق بیمه سهم بیمه شده (از کارگر) و پانزده درصد (۱۵٪) مجموع عوارض صدور پروانه (از مالک)، تأمین کارگران ساختمانی اقدام کند.

^۱. ماده ۵ قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۳۸۶: «در مواردی که انجام کارهای ساختمانی مستلزم اخذ پروانه می باشد، مراجع ذیربط مکلفند صدور پروانه را منوط به ارائه رسید پرداخت حق بیمه برای هر مترمربع سطح ریز بنا معادل چهار درصد (۴٪) حداقل دستمزد ماهانه سال درخواست پروانه به حسابی که سازمان تأمین اجتماعی اعلام خواهد کرد، نمایند...».

^۲. ماده ۵ اصلاحی ۱۳۹۳/۹/۱۶ قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی: «سازمان تأمین اجتماعی مکلف است با دریافت هفت درصد (۷٪) حق بیمه سهم بیمه شده (از کارگر) و پانزده درصد (۱۵٪) مجموع عوارض صدور پروانه (از مالک)، تسبیت به تداوم پوشش بیمه تمام کارگران ساختمانی اقدام کند.

در صورت عدم تأمین منابع لازم جهت گسترش پوشش بیمه ای کارگران با تصویب هیأت وزیران، افزایش سقف مجموع عوارض تا بیست درصد (۲۰٪) پلامانع است.

تبصره ۱- در صورت درخواست متقاضی دریافت پروانه، سازمان تأمین اجتماعی مکلف است حق بیمه کارگران ساختمانی را بر مبنای حق بیمه سهم کارفرما در زمان صدور پروانه ساختمانی تا مدت سه سال و بدون دریافت سود، تقسیط کند. ترتیب پرداخت حق بیمه از طرف دارنده پروانه به منزله رسید پرداخت حق بیمه و اخذ پروانه است. در هر حال صدور پایان کار منوط به ارائه مفاسد حساب می باشد. تأخیر در پرداخت اقساط حق بیمه مشمول جریمه مائند تأخیر پرداخت سایر حق بیمه ها می شود.

تبصره ۲- سازمان تأمین اجتماعی مکلف است گزارش عملکرد خود را هر سه ماه یکبار به کمیسیون های بهداشت و درمان، اجتماعی و برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی ارائه کند.

تبصره ۳- مراکز دینی از قبیل مساجد و نکایا، حسینیه ها و دارالقرآن ها از پرداخت سهم کارفرما معاف بوده و سهم کارفرما از محل ماده (۵) قانون تأمین می شود.

شماره ۱۵۵ کن
تاریخ ۶ مرداد ۱۳۹۷
ویراست

ریاست جمهوری

۲ - خودداری سازمان تأمین اجتماعی از بیمه نمودن کارگران شاغل در کارگاه

سازمان تأمین اجتماعی پس از مدتی از اجرای تفاهمنامه به عنوان عدم کفايت تأمین مالی و بودجه لازم برای پوشش بیمه کارگران ساختمانی، خودداری نمود و بسیاری از کارگران ساختمانی کارفرمایانی که حق بیمه سهم خود (۱۵٪) را بر مبنای مجموع عوارض پروانه ساختمان پرداخت نموده بودند، تحت پوشش بیمه ای قرار نداد. امتناع از پوشش بیمه ای کارگران ساختمانی موجب طرح شکایت کارگران مزبور علیه کارفرما شد و منتهی به صدور رأی جریمه گردید. این امر در وضعیتی رخ داد که کارفرما، سهم حق بیمه خود را به مأخذ مجموع عوارض پروانه ساختمانی پرداخت نموده بود.

۳ - تکلیف سازمان تأمین اجتماعی به بیمه کارگران ساختمانی

سازمان تأمین اجتماعی مدعی است که نزدیک به ۱۸۰۰۰ کارگر ساختمانی در کشور وجود دارند که حدوداً ۱۰۵۰۰۰ نفر از آنان که دارای کارت مهارت فنی موضوع ماده ۳ قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۳۸۶ هستند و ۷٪ سهم بیمه خود را نیز می پردازنند، تحت پوشش بیمه قرار دارند و بیمه مزبور برای آنها سابقه محسوب می شود. ولی به علت فقدان بودجه و مسیع مالی، باقی کارگران ساختمانی مزبور از پوشش بیمه ای و سوابق بیمه ای محرومند. گروه اخیر دارای کارت مهارت فنی نیستند ولی می توانند تحت پوشش بیمه سال ۱۳۵۲ قرار بگیرند. بیمه همه کارگران ساختمانی بر اساس دو مبنای مختلف صورت می گیرد؛ مبنای نخست، بیمه کارگران ساختمانی از محل حق بیمه پرداختی سهم کارگر (۷٪) و حق بیمه پرداختی توسط مالک (۱۵٪) از مجموع عوارض پروانه ساختمانی است. مبنای دوم، بیمه کارگران ساختمانی بر اساس قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۵۲/۵/۴ در مقابل حوادث ناشی از کار است.

۴ - تقسیط حق بیمه کارگران ساختمانی در قبال اخذ تضمین

تبصره (۱) ماده (۵) اصلاحی قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۳۹۳، سازمان تأمین اجتماعی را مکلف نموده تا در صورت درخواست متقاضی دریافت پروانه ساختمان (مالک)، حق بیمه کارگران ساختمانی را تا مدت سه سال و بدون دریافت سود تقسیط نماید. انبوه سازان مدعی شدند که سازمان تأمین اجتماعی، آنان را ناگزیر نموده تا برای تودیع تضمین پرداخت اقساط حق بیمه، ضمانت نامه باشکی تهیه و تسلیم نمایند که این ترتیب منجر به تحمل سود باشکی به کارفرمایان و مالکان می شود.

۵ - تحمیل حق بیمه مضاعف به سبب اعمال دو مبنای قانونی

انبوه سازان و مالکان مدعی شدند که از یک طرف برابر بند ۲ ماده ۲ قانون بیمه های اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۸۶/۸/۹، آن دسته از کارهای ساختمانی مشمول این قانون که انجام آنها از طریق انعقاد پیمان به پیمانکار واگذار می شود، از شمول قانون مزبور خارج و حق بیمه کارگران پیمانکار بر اساس ماده ۲۸ قانون تأمین اجتماعی محاسبه و وصول می شود؛ بر همین اساس نیز تبصره ۲ ماده ۵ همان قانون، مقرر می داشت که: «بالغی که موقع صدور پروانه طبق مقررات این ماده پرداخت می گردد، در محاسبه حق بیمه کارگران پیمانکار موضوع بند (۲) ماده (۲) این قانون محسوب خواهد گردید». از طرف دیگر با اصلاح ماده ۵

ریاست جمهوری

شماره ۵۵۹۴
تاریخ ۲۷ مرداد
پیوست

قانون مزبور در سال ۱۳۹۳، مفاد بند ۲ ماده ۲ قانون سال ۱۳۸۶ حذف و نسخ گردید و چون برابر ماده ۵ اصلاحی سال ۱۳۹۳ قانون یاد شده، تمام کارگران ساختمانی را مشمول قانون مذکور نموده، این امر منجر به مطالبه حق بیمه مضاعف از کارفرمایان گردید؛ یک بار بر مبنای ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی و بار دیگر بر پایه ماده ۵ اصلاحی ۱۳۹۳/۹/۱۶ قانون بیمه های اجتماعی کارگران ساختمانی و از محل ۱۵٪ مجموع عوارض پروانه ساختمان.

با توجه به قولین و مقررات جاری و تفاهم نامه تنظیمی، به ترتیب ذیر حل اختلاف می گردد:

۱- سهم مالک و کارفرما در پرداخت حق بیمه کارگران ساختمانی به روشنی در ماده ۵ اصلاحی سال ۱۳۹۳ قانون بیمه های اجتماعی کارگران ساختمانی تعیین و ۱۵٪ از محل مجموع عوارض پروانه ساختمان اعلام شده است؛ موضوع عوارض مأخذ محاسبه حق بیمه کارگران ساختمانی که پرداخت آن در سهم مالک قرار گرفته به موجب تفاهم نامه ۱۳۹۴/۳/۱۸ تعیین گردیده (۶ مورد) و سایر عوارض شهرداری نیز از شمول مجموع عوارض مأخذ محاسبه خارج گردیده است. از یک سو وفق ماده ۵۹ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۲/۲۰^۱، درخواست یا دریافت وجه مازاد بر عوارض قانونی هنگام صدور پروانه یا بعد از صدور پروانه توسط شهرداری ها ممنوع است. بنابراین مأخذ محاسبه سهم مالک (۱۵٪) در پرداخت حق بیمه کارگران ساختمانی، منحصرأ عوارض قانونی مربوط به پروانه ساختمان در زمان صدور پروانه مزبور است که این عوارض نیز در تفاهم نامه سال ۱۳۹۴ تعیین و محصور و محدود به شش مورد گردید. از سویی دیگر مطابق صدر ماده ۵۹ قانون یاد شده، شهرداری ها مکلف گردیدند حداکثر تا یک هفته پس از پرداخت نقدی یا تعیین تکلیف نحوه پرداخت عوارض به صورت نسبت به صدور و تحويل پروانه ساختمان متقاضی اقدام نمایند. بنابراین پس از محاسبه عوارض پروانه ساختمان و تعیین تکلیف آن برای پرداخت نقدی یا نسبه عوارض مزبور که شهرداری را مکلف به صدور پروانه مزبور می نماید، مأخذ محاسبه ۱۵٪ سهم مالک در پرداخت حق بیمه کارگران ساختمانی تعیین و قطعیت می یابد و از آن پس، هر تغییری در میزان عوارض مذکور، تأثیری در میزان تعهد قطعیت یافته مالک ندارد. افزون بر آن برابر بند ۲۱ قانون تشکیلات، وظایف و انتخاب شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و ماده (۷۷) همان قانون، تصویب و برقراری عوارض و لغو آن و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن محاسبات دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می شود، بر عهده شوراهای

^۱. ماده ۵۹ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۲/۲۰ : شهرداری ها مکلفند حداکثر تا یک هفته پس از پرداخت نقدی یا تعیین تکلیف نحوه پرداخت عوارض به صورت نسبت به صدور و تحويل پروانه ساختمان متقاضی اقدام نمایند.

درخواست یا دریافت وجه مازاد بر عوارض قانونی هنگام صدور پروانه یا بعد از صدور پروانه توسط شهرداری ها ممنوع است. پرداخت حد درصد (۱۰۰٪) عوارض به صورت نقد شامل درصد تخفیفی خواهد بود که به تصویب شورای اسلامی شهر می رسد. در پرداخت عوارض به صورت نسبه (قطعی و یا یکجا) نیز به میزانی که به تصویب شورای اسلامی شهر می رسد حداکثر تاریخ مصوب شورای پول و اعتبار به مبلغ عوارض اضافه می شود ...».

معاون حقوقی رئیس جمهور

جمهوری اسلامی ایران

شماره ۱۵۵۹۶۴
تاریخ ۲۶ بهمن ۹۷
پیوست

ریاست جمهوری

اسلامی شهرها و روستاهای این سازمان تأمین اجتماعی علی‌الاصول نمی‌تواند از تصمیم و ابلاغ شوراهای شهر و روستا و شهرداریها در این خصوص عدول کند و لو اینکه این عوارض را غیرمنصفانه، نامتناسب و خلاف قانون تشخیص دهد.

۲ - با وجود سندی موسوم به تفاهم نامه در سال ۱۳۹۴ که برای تعیین عوارض پروانه ساختمان به عنوان مأخذ محاسبه حق بیمه مالک (کارفرما) به امضای سازمان تأمین اجتماعی و سازمان شهرداری‌های کشور رسیده بود، سازمان تأمین اجتماعی مکلف بوده تا به تعهدات خود در قبال کارگران ساختمانی و مالکانی که سهم خود را از حق بیمه مورد تعهد پرداخت نموده بودند، عمل کند و کمبود منابع مالی و یا محاسبه غیر دقیق میزان حق بیمه یا مأخذ محاسبه آن، عذر موجهی برای امتناع از پوشش بیمه ای کارگران ساختمانی مالک (کارفرما) نیست. بخشنامه مورخ ۱۳۹۶/۷/۱۶ سازمان تأمین اجتماعی نیز که برخی عنوان و موارد تعیین شده از سوی شهرداریها مائند عوارض آموزش و پرورش، عوارض ایمنی (آتش نشانی)، عوارض توسعه حمل و نقل ریلی و حق الزحمه ناظر را از عوارض صدور پروانه ساختمانی خارج داشته، درخور توجه است. به منظور بردن رفت از وضعیت کنونی و تأمین مالی سازمان تأمین اجتماعی برای تداوم و گسترش پوشش بیمه ای کارگران ساختمانی، می‌توان از بخش اخیر ماده ۵ اصلاحی قانون سال ۱۳۹۳ استفاده کرد و با تصویب هیأت وزیران، سقف مجموع عوارض را تا ۰٪۲۰ افزایش داد. به موازات پیشنهاد اخیر، به علت کافی نبودن منابع مالی سازمان تأمین اجتماعی، توصیه می‌شود لایحه اصلاح قانون مزبور در دستور کار دولت قرار گیرد.

۳ - از قوانین جاری از جمله ماده (۵) اصلاحی قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۳۹۳ و حتی قانون بیمه اجباری کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۵۲/۵/۴ بر می‌آید که سازمان تأمین اجتماعی در هر حال مکلف به بیمه کارگران ساختمانی است. به ویژه با توجه به محاسبه حق بیمه کارفرما (مالک) به مأخذ مجموع عوارض صدور پروانه ساختمانی و پرداخت یا تعیین تکلیف آن، این تکلیف دست کم در برابر کارگران ساختمانی مالکی که پروانه ساختمان گرفته، دو چندان می‌شود. در چنین مواردی به ویژه وقتی که مالک و ذینفع صدور پروانه ساختمان، ترتیب پرداخت حق بیمه کارگران ساختمانی را بر مبنای عوارض پروانه ساختمانی می‌دهد، سازمان تأمین اجتماعی مکلف است لیست کارگران ساختمانی ارائه شده از سوی مالک ساختمان را بپذیرد و کارگران مزبور را تحت پوشش بیمه ای خود قرار بدهد. البته کارگران مزبور باید دارای کارت مهارت فنی باشند.

۴ - مفاد تبصره (۱) ماده (۵) اصلاحی قانون بیمه اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۳۹۳ صریح و روشن است و سازمان تأمین اجتماعی را مکلف نموده تا در صورت درخواست متقاضی دریافت پروانه ساختمان (مالک)، حق بیمه کارگران ساختمانی را تا مدت سه سال و بدون دریافت سود تقسیط نماید. با این ترتیب الزام کارفرما (مالک) به تودیع ضمانت نامه بانکی به منظور تضمین بازپرداخت اقساط حق بیمه، تکلیفی خارج از موضوع تبصره پیش گفته است. به ویژه آن که ضمانت اجرای تأخیر در پرداخت اقساط حق بیمه کارگران

معاون حقوقی رئیس جمهور

جمهوری اسلامی ایران

ریاست جمهوری

شماره... ۵۵۵۹۶۲
تاریخ... ۱۳۹۷/۰۷/۰۵
پیوست.....

ساختمانی بوسطه کارفرما (مالک)، منمول جریمه شده است.^۱ البته ادعای تبوه سازن مبتنی بر آن که سود ناسی از صدور ضمانت نامه بانکی در بصره مربوط نیست، سنتنادی مادرست است؛ زیرا سود مرببور از سوی تأمین اجتماعی مطالبه نمی شود بلکه مربوط به مطالبه بینک از باب صدور ضمانت نامه بانکی است. به هر ترتیب الزام ملکان به تودیع و سپردن ضمانت نامه بانکی، محمل قانونی ندارد.

۵ در مورد ادعای مطالبه حق بسمه مضاعف، قانون رأیس حیث آنها نذرد و سهانه نک حوبیمه را در سهم کارفرما فر ردد است. اگر جه مقاد بصره ۲ ماده ۵ قانون سال ۱۳۸۶ در اصلاحات سال ۱۳۹۲ دیگر پیش بیس شد و نسخه گردیده است، ولی نند ۲ ماده ۲ قانون سال ۱۳۸۶ به اعبار خود باقی است؛ بری حضع این دو مستند فانونی و پرهیز از ادعای تعارض میان آنها، توجه به موضوع هر یک رأیس دو مستند قانونی، در حل سبده عمل حق بیمه مضاعف کمک خواهد کرد؛ موضوع تبصره ۲ ماده ۲ قانون سال ۱۳۸۶ که هم اکنون نیر معابر است، ناطر به وضعی لست که مالک ساختمان و ذیفعه بروانه ساختمانی، کار ساختمانی را به پیمانکار سرده است و بنابراین در چنین فرضی حق بیمه کارگران ساختمانی پیمانکار محصر بر این مده ۲۸ قانون نمی اجتماعی محاسبه و وصول حوزه شد. اما موضوع ماده ۵ اصلاحی سال ۱۳۹۲ قانون بسمه های اجتماعی کارگران ساختمانی همانطور که صریحاً در متن مستند مرببور آمده، به مالک و ذیفعه بروانه ساختمان ارجاع دارد، وضعیتی که کار ساختمانی توسط خود مالک انجام می شود و به پیمانکار داده نخواهد شد. در این موارد سازمان تأمین اجتماعی به هنگامی که کار و پروزه احداث ساختمان از سوی مالک به پیمانکار محو و واگذار می گردد، نمی بود حق بیمه سهم کارفرما را هم از محل ماده ۲۸ قانون تأمین اجتماعی وصول گند و هم از محل مجموع عورص بروانه ساختمان

لیلا جنیدی لیو
حضرت

رونوشت:

لطفاً جناب آفای دکتر جهانگیری معاون اول محترم ریس جمهور، جهت اسنجشار

لطفاً جناب آفای دکتر دلخوش اباتری ریس محترم کمیته ماده (۱۲) قانون احکام دانشی برنامه های توسعه کشور

لطفاً جناب آفای دکتر کهزادی عضو محترم کمیته ماده (۱۲) قانون احکام دانشی برنامه های توسعه کشور

^۱ بصره ۱ ماده ۵ اصلاحی قانون سمه اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب سال ۱۳۹۳: "در صورت نهایت مندرجه دست بروانه، سرمن تأمین اجتماعی مکف است حق بیمه کارگران ساختمانی؛ بر مبنای حق سمه سهم کارفرما در زمان صدور بروانه ساختمانی به اهداف سالم و بدو در باب سود، تقسیط کند ترتیب پرداخت حق بیمه طرف داریده بروانه به صورتی رسید بروانه حق بیمه و احمد بروانه ایست بر هر حس صدور پس کبر متوجه به از آن مقدار بحسب می سه هم در برداخت بحسب حق بیمه معمول حریمه مبتدا تا خود پرداخت سیر حق بیمه ها می سود."